

O p o n e n t n í p o s u d e k
diplomové práce Evy Matějčkové

„Nepříkázané jednání“

Předložená diplomová práce o rozsahu 49 stran vlastního textu s úvodem, závěrem, resumé v anglickém jazyce a poznámkovým aparát, je členěna do 9 základních částí, dále do kapitol.

Autorka zvolila ne zcela tradiční téma. Prezentuje, že cílem práce je poskytnout obecný teoretický přehled a rozbor platné právní úpravy institutu nepříkázaného jednání a jeho přiblížení k vybraným právním institutům a jejich vzájemného odlišení. Autorka konstatuje poměrně skromné zdroje jak doktrinární (navíc v názorech ne vždy jednotné), tak i judiciální. Zřejmě také důvodně dovozuje, že nelze do budoucna očekávat častější praktické využívání tohoto práva, nicméně a právě proto lze kvitovat, že posuzovaná práce přináší jednak vhled do problematiky a poukazuje na interpretační a aplikační problémy, které je třeba řešit.

Po formální stránce hodnotím práci pozitivně jako vyváženou, systematicky dobře členěnou, přehlednou. Shromážděný materiál traktuje autorka uměřeným, věcným a celkem srozumitelným způsobem, užívá právní dikci i frazeologii. Rušivá je zvolená forma úpravy textu na stránce. Zaráží značné množství gramatických, spíše stylistických chyb, zejména v interpunkci a vadných tvarech slov. Je otázkou, zda je to důsledkem nedbalé závěrečné redakce textu či z příčin jiných.

Při hojných odkazech na prameny jsem neshledal nekorektní převzetí textu jiného autora bez příslušného odkazu (pokyn děkana č. 23D/2011 ze dne 2.8.2011, kterým se stanoví postup při ověřování originality vysokoškolské kvalifikační práce – prověřeno antiplagiátorským programem THESES). Některé odkazy mohou být považovány za obsoletní, neboť neodkazují na žádný originální názor či poznatek zveřejněný v díle jiného autora. Nevhodné je zařazení rozhodujícího textu zákona, jehož výklad se podává, až v poznámce pod čarou (viz např. poznámka č. 31, 32). Rozpaky budí poznámka č. 47 – že by akademik Luby v roce 1958 pojednával o ust. § 2910 a § 3007 zák. č. 89/2012 Sb.?

Poznámkový aparát v závěru práce je velmi dobrý; kvituji dobrou práci při excerpci literatury i judikatury; citační normu autorka ctí. To vše přispívá ke kladnému hodnocení práce.

Obsahovou úroveň práce z hlediska sledovaného cíle hodnotím kladně. Diplomantka prokázala dobrou schopnost rozboru problematiky, zpracování a utřídění a analýzu

podstatných poznatků pro dané téma a rovněž písemného vyjádření. V práci jsou často zmiňovány interpretační i aplikační problémy (k některým se opakovaně vrací); jejich řešení autorka sporadicky nabízí, vlastními návrhy ovšem neplýtvá a k razantnějším úvahám *de lege ferenda* odvahu nenalezla. U práce mnou posuzované k závěru, že jde o dobrou práci, dospět mohu.

Při disputaci diplomantka může doplnit práci o sdělení

- str. 8 dovysvětlit tvrzení, že při faktickém jednání se svéprávnost nevyžaduje
 - vysvětlit podrobněji výklad na str. 14, v odstavci druhém
 - na str. 52 je zmiňována solidarita obránce a útočníka. Znamená to, že poškozený si při uplatnění práva „vybere“ solventního obránce a ten nechť si poté uplatní regres po útočníkovi? A jaký je rozdíl mezi výkladem v předposledním a poledním odstavci?
 - str. 50 – co znamená „zachování protiprávnosti jednatele“
- Tam, kde je zmiňováno právo žádat náhradu škody i účelně vynaložených nákladů po škůdci i pánu věci, jedná se o jejich solidární odpovědnost? A proč ano/ne?

Závěr:

Diplomovou práci považuji za vhodnou prolegomenu k hlubšímu studiu dané problematiky, hodnotím ji jako **dobrou a doporučuji ji k obhajobě.**

V Plzni dne 4. května 2018

JUDr. Alexander Šíma
oponent

